

LLIBRE D'OR

A E C H

PRIMER
TRIMESTRE

2021/2022

ÍNDEX

1.Castors i Llúdrigues: pàg. 3-10

2.Llops i Daines: pàg. 11-13

3.Ràngers i Guies 14-24

4.Róvers 25-31

CASTORS I LLÚDRIGUES

Kraal:

Maria Escobar, Mariona Escoda, Àlex Portillo i Aina Terol

Primer dia de Cau - 2/10/21

El primer dissabte sempre el dediquem a fer jocs de coneixença, l'objectiu dels quals es centra en aprendre els noms dels companys nous que s'han apuntat al Cau de primer any, i els que ja porten un any apuntats, els de segon any.

En primer lloc, vam realitzar la primera motivació, la qual consisteix en sentar-nos tots plegats en una classe i obrir un tema per parlar. En aquest cas, el tema va ser: Què esperes d'aquest any al Cau?. Amb aquest tema vam aprofitar les monitores i monitor per presentar el Cau, explicant què és, en què consisteix, què fem, què ens guanyem, i què significa ser un bon escolta. Tot plegat va ser una

petita presentació per introduir als nous escoltes al Cau, que són la majoria de nens i nenes de la branca de C/LL. La motivació dura entre 30-35 minuts, i es realitza cada dia de Cau.

Seguidament, vam començar amb jocs de coneixença i típics del Cau, els quals van durar entre 15 i 20 minuts cada un. El primer fou el pistoler, el qual consisteix en col·locar-nos en cercle, barrejant-nos entre monitors i nens (tant de primer com de segon any). Al centre del cercle, se situa un/a voluntari/a, el qual amb els ulls embenats o bé tancats, ha de fer voltes fins senyalar un membre del cercle (sense saber qui és). Un cop senyala a un/a

company/a, aquest/a s'ha d'ajupir, mentre que els seus companys de la dreta i de l'esquerra han de dir el nom de l'altre lo més ràpid que puguin. Qui el digui primer, guanya, mentre que el que l'ha dit després, s'ajup fins la següent ronda o partida. Aquest joc és una molt bona opció per memoritzar el nom dels companys i companyes que entren nous al Cau. Després de fer un parell de rondes d'aquest joc, vam jugar al mata-conills, el qual consisteix en dividir el camp en dos bàndols i, treballant en equip,

donar amb la pilota al màxim número d'escoltes del camp contrari. És en jocs com aquest que han de col·laborar els escoltes de primer any i segon per poder entendre's i establir tècniques per guanyar el joc.

Amb la durada de la motivació i aquests dos jocs, ja era hora d'esmorzar. Els escoltes tenen mitja hora per poder menjar, descansar, parlar o bé jugar.

Un cop acabat el temps d'esmorzar, vam jugar al famós joc del salta-fulards, el qual és molt típic entre els escoltes, sobretot en estones lliures o temps mort. Aquesta estona la vam aprofitar per donar a conèixer aquest joc que ha marcat la infància de molts dels monitors del Cau, ja que també hem sigut escoltes i hem gaudit jugant-hi! En aquest joc se solen afegir els monitors, ja que sol caracteritzar-se per ser un joc conjunt i apte per a tots i totes les escoltes.

Després, tocant ja les 13h del migdia, és hora de realitzar la revisió, una petita estona la qual serveix per auto-revisar el comportament de cada escolta i proposar jocs diversos que els agradaria fer als C/LL. La revisió es tanca amb una crítica constructiva per part del monitorat, on es fa una valoració del comportament dels escoltes (revisant els punts forts i els punts febles de la camada).

Va ser un primer dia de Cau molt esperat, en el que tant monitors com escoltes vam riure i gaudir moltíssim!

La primera excursió d'un dia: Anem al Prat del Llobregat - 23/10/21

Aquest dia va ser el primer dissabte que ens en vam anar a fer una excursió d'un dia, i vam anar al Prat del Llobregat. Vam anar amb transport públic, agafant primer el metro i després el ferrocarril. Un cop vam arribar, vam caminar pel passeig del Prat de Llobregat, fins establir-nos al costat de l'aeroport del Prat, on vam poder veure de prop els avions que aterraven i s'enlairaven, cosa que als C/LL els hi va encantar! Havent

esmorzat ja, mentre miràvem els avions, vam començar amb la mateixa dinàmica, la qual no canvia tot i ser una excursió d'un dia.

Així doncs, vam començar amb la motivació. Aquesta va consistir en fer el nus humà, el qual tenia com a objectiu fomentar la cohesió i la coordinació de grup. Als i les escoltes els va costar una mica, ja que hem de treballar més la cohesió de grup per poder aconseguir una bona coordinació com a camada.

Després vam caminar una estona més, fins arribar a una antiga fàbrica oberta al públic, la qual era tant gran que va ser l'escenari perfecte per jugar al fet i amagar, córrer i sobretot divertint-nos fent el ruc una estona! Després, vam optar per dinar, ja que se'ns va tirar el temps a sobre entre caminades i jocs. Per tant, fent un cercle on ens poguéssim veure tots, vam beneir taula i vam gaudir del merescut dinar que tantes ganes teníem de menjar. Quina gana, mare meva! Després, vam fer una estona de temps lliure, fins les 15h aproximadament, on els castors i llúdrigues van jugar amb els rangers, als que ens vam trobar un cop allà, ja que anaven al mateix lloc que nosaltres. Després, vam fer un joc que teníem preparat, el qual va consistir en jugar a un futbol alternatiu: embenant-nos els ulls, anant a carreta en parelles, anant d'esquenes... entre d'altres! Els va costar la coordinació a cadascun dels bàndols que es van fer per jugar al joc, però de totes maneres s'ho van passar molt bé i van riure una bona estona. Ja era hora de fer un pensament, però no podíem marxar

sense fer-nos una foto de grup! Per tant, els hi vam demanar a un grup de iaies molt simpàtiques que si ens podien fer una foto tots plegats, i aquest va ser el resultat: (bona foto, realment)

Cap allà a les 16:30, vam optar per començar el camí de tornada, el qual ens va comportar caminar una bona estona fins la parada de metro, i seguidament fer els 45 minuts de transport públic que també vam haver de fer a l'anada. No es va fer gaire pesada l'anada, tot i que els i les escoltes estaven rebentats i només volien sentar-se als seients del metro... pobres! Cap allà a les 17:20-17:30, vam arribar a Passeig de Sant Joan, ja que el metro ens deixà a Verdaguer. Aquí els escoltes van trobar-se amb els Pares i Mares que els venien a buscar. Per tant, cap a casa a dutxar-se i descansar, quin dia més complet!

Excursió de dos dies a La Farga del Montseny - 20 i 21/11/21

El cap de setmana del 20 i 21 de novembre, Castors i Llúdrigues vam anar d'excursió al Montseny, on vam poder desconnectar de la ciutat i gaudir de moltes activitats lúdiques.

Vam sortir de Barcelona d'hora, agafant el tren que ens va portar fins a Sant Celoni, allà vam esmorzar i seguidament vam jugar a vòlei, futbol i altres jocs juntament amb Llops i Daines. Al cap d'una estona va aparèixer l'autobús que ens havia de portar fins a la casa. Vam baixar de l'autobús i vam emprendre camí cap a la casa, La Farga del Montseny, una casa situada a Fogars de Montclús, el Montseny.

En arribar a la casa, vam dinar als exteriors de la casa, on ens envoltava la natura.

A la tarda, després d'un temps lliure, on vam descobrir un prat de la casa, que tenia gronxadors, portaries, i molt espai, vam jugar al pitxi, un joc molt semblant al base bol. Ens ho vam passar tots molt bé, sobretot quan en Porti va anar a buscar la pilota que havia caigut al riu.

Ja eren les cinc i mitja de la tarda, i l'home de la casa ens va donar uns entrepans de Nocilla molt bons.

S'anava fent fosc, així que vam entrar a la casa per poder començar un petit taller on vam fer els nostres passaports, que ens servirien per poder tornar a casa amb la Shizuka i la Petra. Per cert, van quedar molt bé!

Ja cap a les 21 h vam sopar, ens va encantar, tot molt bo!

Ja era nit tancada i havia baixat la temperatura, vam abrigar-nos i ens vam preparar per jugar al Far, un joc on s'ha d'aconseguir arribar on els guàrdies controlen i poder recordar els símbols per desbloquejar el passaport i poder viatjar.

Ja tard, vam fer la revisió i a dormir!

L'endemà ens vam aixecar, vam esmorzar, i la Shizuka ens va anunciar que durant la nit ens havien robat els passaports uns malvats. Així que vam fer un foc de camp juntament amb l'ajuda de Llops i Daines per poder guanyar i obtenir els passaports de nou. Gràcies a l'ajuda de Llops i Daines, ho vam obtenir! Vam aconseguir que la Shizuka i la Petra poguessin tornar a viatjar.

Arribant ja al migdia, vam anar a recollir les habitacions i seguidament a dinar. Ja ens tocava marxar un altre cop cap a Barcelona. Van ser dos dies molt magnífics al costat de Llops i Daines.

Pessebrada en família – 18/12/21

El dissabte 18 de desembre, els i les escoltes de l'AECH, juntament amb els monitors/es i les famílies, vam anar al Mirador de Vallvidrera per a celebrar la Pessebrada, una trobada que s'organitza per a gaudir d'un matí sencer, just abans de les festes de Nadal, juntament tot l'agrupament.

El mateix dissabte, alguns dels membres de l'agrupament vam quedar a l'escola per agafar els ferrocarrils que ens deixaven just al costat del mirador i, els altres membres, van accedir-hi amb cotxe. Un cop ens vam trobar tots junts allí, els Róvers ens van preparar un esmorzar d'allò més bo per començar el dia amb energia. A continuació, un cop esmorzats, va començar un CI on a tres follets del bosc el pare Noel els hi havia robat les pintures i el material per decorar el tió de Nadal de l'agrupament. Llavors, aquests follets van demanar ajuda als i les escoltes i a les famílies per a recuperar aquests materials i poder decorar el tió. A partir d'aquí, es van efectuar 7 grups, un grup era de les famílies que van acudir a la Pessebrada i la resta eren d'escoltes de branques barrejades. L'objectiu de cada equip era aconseguir el major nombre de segells, que es repartien a cadascuna de les proves que hi havia, per a poder optar a més materials per decorar el tió.

L'activitat estava dividida en 7 proves i, a cada prova, hi havia un monitor/a que organitzava l'activitat. La primera prova consistia a lligar una corda a la cintura amb un bolígraf penjant i, d'aquesta manera, intentar encertar-lo dins d'una ampolla. La segona, consistia a encerclar uns cercles en forma de corona, dins de diferents ampolles. A la tercera, els membres de l'equip havien d'utilitzar els seus cossos per a crear un arbre de Nadal original. En la quarta prova, el monitor/a havia de dir un nombre de potes i un nombre de mans i, entre tots els membres de l'equip, només podien tocar el terra amb aquest nombre de potes i mans que s'havia dit. Llavors, a partir d'aquí, havien d'aconseguir arribar fins a l'estrella que es trobava resguardada pel monitor/a. En la cinquena, un membre de l'equip s'havia de posar un polvoró a la boca i intentar cantar o recitar una frase i la resta de l'equip l'havien d'encertar. La sisena prova consistia en

trobar el camí correcte en una quadrícula elaborada al llarg d'un paper d'embalar. Cada membre que trepitgés una casella equivocada, havia de tornar a la fila i començar el següent membre de l'equip fins a descobrir el camí correcte. I, per últim, la setena prova consistia en trobar, a partir del joc del *memory*, els ingredients correctes per fer uns canelons.

Un cop acabada l'activitat, es va fer el recompte dels segells, es van repartir els materials corresponents i cada grup va començar amb la decoració de la cara del tió. En acabar tots els equips, un membre de cada grup va presentar la cara decorada i es va fer una fotografia conjunta.

A continuació, els Róvers van elaborar tres grups, un per a les famílies, un altre per als i les escoltes i un últim per als monitors i monitores. Un cop formats els grups, ens van presentar unes motivacions d'allò més divertides i reflexives alhora. Van estar molt bé per a recordar els valors que fomentem en l'agrupament.

Un cop finalitzades les motivacions, ens vam reunir tots/es i vam acomiadar-nos del dia tan bonic que havíem gaudit tots/es junts/es. I, finalment, després del comiat, vam dinar i vam marxar cap a casa.

LLOPS I DAINES

Kraal:

Sara Barajas, Irene Mar, Pol Abram, Adrián Gonzalez

Vam començar el curs amb moltes ganes i poc a poc adaptant-nos a aquesta nova normalitat. Després dels tan esperats campaments de l'estiu i que amb molta sort van sortir i anar molt bé, hem tornat *a tope* cada dissabte al Cau i a cada excursió que hem fet. El primer dissabte vam fer una activitat amb totes les branques per coneixents millor, ja que hi ha noves incorporacions, i així començar bé l'any.

Cada dissabte hem anat fent diferents activitats al Cau per, mitjançant aquestes, treballar alguns objectius del trimestre: conèixer bé les màximes, la nostra petjada ecològica al planeta, jocs de cohesió a l'estol... Però també hem fet tres excursions aquest any!

23 d'Octubre: *excursió d'un dia*

Aquest dissabte vam anar d'excursió a Montjuic i vam pujar fins allà dalt amb el funicular. Vam dinar i fer algunes activitats al parc, i al final de la tarda vam tenir la sort de pujar a les Dos Torres de Plaça Espanya.

20-21 de Novembre: *excursió de dos dies*

Aquest cap de setmana vam anar d'excursió al Montseny juntament amb Castors/Llúdrigues. El primer dia vam fer activitats relacionades amb un CI adaptat del Joc del Calamar, i el segon dia vam fer un furor les dos branques juntes.

11 de Desembre: *excursió d'un dia*

Aquest dia vam anar d'excursió al Mirador del Semàfor i vam veure el Parc Natural del Montseny.

18 de Desembre: *Pessebrada*

L'últim dia de Cau vam celebrar la Pessebrada i vam pujar fins al mirador de Vallvidrera on els Ròvers ens van preparar un esmorzar súper bo! Aquest dissabte el vam compartir entre totes les branques i no solament amb els nens i nenes, sinó també amb les famílies.

27-30 de Desembre: *Excursió de Nadal*

Finalment, a diferència del curs passat i per acabar de bona manera aquest trimestre vam poder anar d'excursió 4 dies a Nadal. Castors/Llúdrigues, Llops/Daines i Ràngers/Guies vam conuiu i realitzar diferents activitats i consells durant quatre dies a Roques Blanques. Llops/Daines vam fer una excursió d'un dia i vam anar fins a Ventolà i allí vam

fer una part del consells. El penúltim dia van arribar els Ròvers i vam jugar tots junts per la nit buscant l'estrella que s'havia perdut de camí a Betlem. I l'últim dia ens van donar els tant esperats resultats dels consells i els diplomes del que havíem guanyat.

Ens queden dos trimestres per seguir creixent com a persones, vivint experiències conjuntament i sense parar de passar-nos-ho bé!

RÀNGERS I GUIES

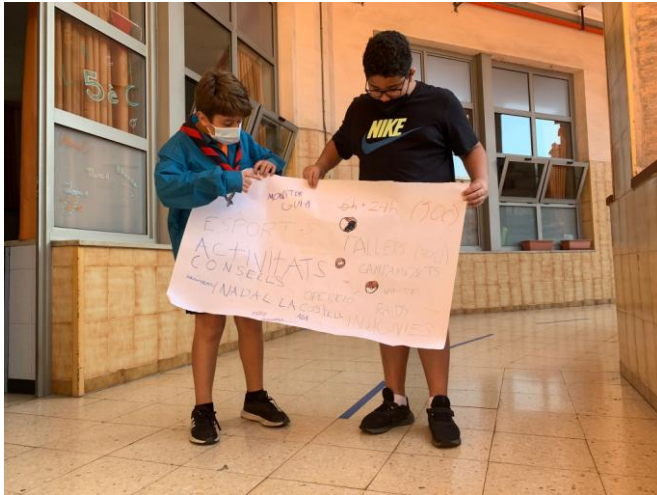

Kraal:

Anna Torrell, Mariona Maroño, Alejandro González, Pol de las Heras

Primer dia de Cau 02/10

El primer dia de Cau després d'un llarg estiu! Els R/G hem començat el curs donant la benvinguda al nou kraal i als escoltes de primer any que tot just se'ns unien. Per donar-los pas a la branca i perfilar una mica més els nostres coneixements sobre aquesta, la motivació ha anat al voltant de les expectatives o idees que tenim sobre l'etapa R/G.

Aquí veiem primer any al complet...

Un cop dibuixats els cartells de la motivació -plens d'expectatives, mites, dibuixos fantasiosos d'insígnies que no existeixen i d'altres més ben perfilades que sí es poden reconèixer brodades al braç del teu R/G comú- i encara que ja ens coneixíem, hem començat el matí pròpiament dit amb... sí, com no podia ser d'altra manera, jocs de coneixença. Però immediatament després, quan semblava que tot anava de cap a caiguda i la monotonia s'apropiava del nostre dissabte, ha aparegut tota la graella del Mario Kart i entre (kart)rritos, corredisses i col·laboració de les branques, hem intentat guanyar la Gran Prix.

Activitat de matí 09/10

Avui ha sigut un dia enrevessat... Hem començat a preparar un dels nuclis centrals del pas per R/G, l'Operació. Si la persona darrere la pantalla va una mica despistada o potser mai s'ha interessat pels mètodes de l'escoltisme (o el seu fill/a, en cas de ser familiar, no es mostra molt favorable a explicar de tornada a casa les coses viscudes al llarg del dia, guardant-les gelosament en sí com si es tractés d'un petit tresor individual), l'Operació és l'activitat en la que es comença a promoure el treball en equip dins de la tropa; és l'espai en el que es desenvolupen les habilitats individuals de cadascú mitjançant la persecució d'un objectiu comú, la posada en acte d'una activitat davant de tot l'Agrupament a l'excursió de Nadal. Primer es comença, com ha sigut el cas, per una pluja d'idees. El que vingui després ja es veurà...

Activitat de matí 16/10

Gran descobriment del dia: a esports hem jugat a vòlei i quasi no n'hem pogut donar ni una. La pilota es feia fugissera als nostres sentits, que gairebé no sabien on mirar: si al projectil –de plàstic, recordem, però què seria la vida sense una mica de fantasia- dirigit contra nosaltres a gran velocitat o cap a un dels extrems de la ret improvisada pel kraal –aquest cop sí, feta de ferro- constantment amenaçant-nos amb caure sobre els nostres caps, l'inclement. Per sort la capacitat humana per organitzar-se ha brillat un cop més i s'ha establert una comissió encarregada d'aguantar el funest pal. La resta del dia l'hem dedicat a coses més trivials dins del que cap, això és, acabar d'especificar de quina temàtica voldríem fer l'Operació. La tempesta d'idees s'ha escampat i ha aparegut en la clariana la resolució final: groguenca, irònica i cinematogràfica, la proposta guanyadora ha sigut la dels Simpson. Per celebrar hem fet el que tota bona persona treballadora faria, concentrar-se en la feina una hora i descansar-ne quatre. L'acrosport ha sigut la temàtica de les activitats d'avui, perfecte per escampar una mica la boira mental després d'una presa tant important de decisió.

Activitat de matí 23/10

A esports hem pogut confirmar un fenomen quasi comparable als observats a la natura, la creació de grups gregaris depenent de l'adaptació evolutiva que cadascú presenti cap al fet de llevar-se aviat amb l'objectiu d'arribar a les 8 del matí a una escola per, generalment, participar del sagrat ritual de perseguir una pilota; tot i així ens ho hem passat molt bé motivant-nos entre nosaltres a participar. La primera part del matí l'hem dedicat a pensar la història al voltant de la qual girarà la nostra activitat de l'Operació. Hem avançat força, i potser pel següent dia ja puguem començar a dividir-nos per comissions intentant centrar-nos en una part concreta del procés de creació d'una activitat. Després d'esmorzar el joc base més simple que pugui existir ha cobrat complexitat davant dels nostres ulls en una sèrie de jocs basats en el Pedra, Paper, Tisora.

(Esquerra) Un dels millors jugadors en quant a intensitat i tècnica intentant intimidar al seu contrincant.

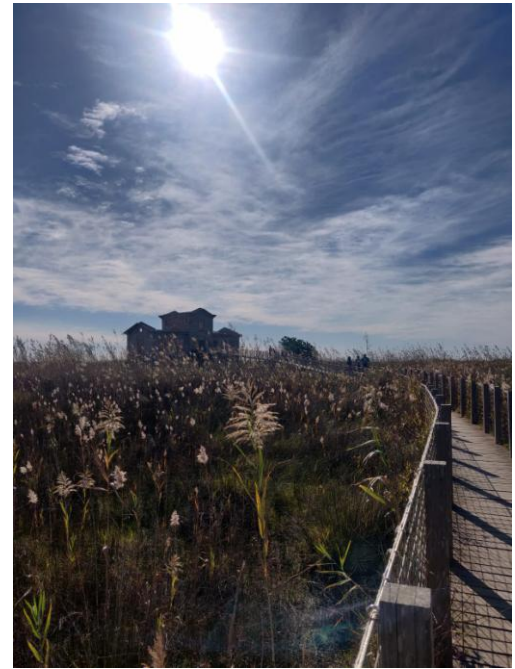
(Fons) Dos observadors jutjant l'ajustada partida, els seus pensaments perduts en qui guanyarà.

(Dreta) Desplegament en acte d'una calma fantàstica, perfecta per fer front a adversaris que utilitzin la intimidació.

Persecucions a tota velocitat (dins dels límits màxims del conveni d'urbanisme), enfrontaments pel control d'un semicercle (seguint sempre les lleis diplomàtiques internacionals) i duels trepidants de Pedra, Paper, Tisora al mig d'un pas estret (sent conscients del risc que suposa jugar a aquest joc mil·lenari) ens han demostrat que els jocs de tota la vida sempre podran ser repensats.

Excursió d'un dia 06/11

Comença el novembre. La brisa bufa suau, anunciant-nos amb aquell calfred que ens recorre a l'entrar en col·lisió amb nosaltres que s'acosta l'hivern. Ens comencem a cobrir el cossos amb capes de roba, encara escasses, però suficients com per fer-nos adonar que el temps passa. Marxem d'excursió al Mirador del Semàfor, prop d'on el Llobregat es fa un amb el mar. El metro és d'aquells pocs automatitzats que tenen al vagó del davant una finestra gran i transparent. Ens aboquem per veure com el seu cos de ferro recorre les vies en la foscor tènue il·luminada per les llums d'emergència del túnel. Arribats de nou a la superfície ens rep un cel clar d'entretemps. Toca caminar una horeta fins arribar al mirador... però quina horeta més agradable amb la seva

transició de la via urbana a un passeig vora el riu, amb els arbres que acompanyen els nostres passos cobrint de fulles el terra que haurem de trepitjar, amb els primers rastres a la vista, lluny, de la platja! Sobre els nostres caps creuen avions, a prop, tant a prop (en aparença) com per a que nosaltres ens parem a observar-los, perplexes. Just abans d'arribar al Mirador trobem un fil enganxat d'un pont; pesa, i l'estirem per descobrir que a l'altra banda hi ha una anguila encara viva. Per ara seguim fins al nostre objectiu. A partir d'aquest punt el dia son només comiats i benvingudes: trobem els C/LL, ens acomiadem de dues pilotes de vòlei, que decideixen volar molt més amunt dels nostres caps, cap a les extensions vallades vora l'espai on estem; finalment, també abandonem aquest lloc i enfilem cap a casa, no sense dir adéu a la coneguda anguila del pont.

Excursió de 2 dies 20-21/11

Només ha mediat un cap de setmana sense CAU i ja ens tornem a anar d'excursió, aquest cop durant dos dies. L'espai és ample i acollidor, impregnat d'aquell caliu propi que tenen les coses en aparença abandonades, sent que no ho estan i que només l'han adquirida pel tracte senzill que reben de part dels qui vetllen per elles. Hi ha un ample jardí amb gronxadors i tobogans, escales que connecten l'habitació (les lliteres separades per unes fines parets de fusta) amb el menjador construït just damunt i un

arbre nuu, que amb les seves fulles repartides pel terra ens brinda una de les més innocents i sinceres diversions, jugar entre elles. Però tot seguit toca tornar a la realitat, i ens hem de tancar una estona en comissions per intentar deixar gairebé enllestides les activitats, història i disfresses de l'Operació. Per sort quan es fa fosc se'ns revela quina serà la temàtica de l'excursió. El kraal desapareix, i paral·lelament broten de sota els coixins dels escoltes unes targetetes amb una sèrie familiar: cercle-triangle-quadrat. Sona una musiqueta tensa d'algun lloc, no es veu res i les pujades i baixades de la tonalitat de la cançó es fan inquietants. El rastre condueix fins a tres figures encaputxades, cobertes per unes màscares ja conegudes: triangle-cercle-quadrat. S'informa que estem dins del joc del CAUllamar i que s'hauran de superar un seguit de proves si es vol guanyar el premi final. Amb tota l'expectació aquestes figures revelen que la primera prova serà la *Dalgona*, a la que a partir d'ara, com no sabem Coreà i assumim que ningú que ho

llegeixi en sabrà, l'anomenarem la prova de la galeta groga feta amb bicarbonat, o PGGB per abreviar i fer-ho fàcil i comprensible a tothom. La il·lusió s'apodera de la tropa, però no dura molt: no trencar la galeta amb l'agulla és molt més difícil del que sembla. Acte seguit (quina facilitat!) ve un estirar la corda, però tota acció

te les seves conseqüències, i els qui han perdut la prova anterior se'ls hi aplica una penalització. Per la nit el repte és jugar al Far en una explanada gran que hi ha fora: si la llum detecta algun moviment o si reconeix algun rostre es perd l'oportunitat de guanyar. El cansament acumulat del dia no és obstacle per espantar-nos mútuament al voltant de la casa just abans d'anar a dormir, i pel dia següent ja estem preparats per posar punt i final al joc del CAUllamar. Les últimes proves de memòria i agilitat acaben coronant al guanyador, que decideix (gràcies, Genís!) repartir el seu premi entre totes les persones de la tropa. I és llavors quan passa; una revelació impactant i profunda: una pilota és llançada a l'aire i al caure contra uns braços descobrim que se'ns dona molt bé jugar a vòlei. Només necessitàvem un espai més bucòlic on jugar-hi; gràcies a això hem descobert una obsessió per la resta del trimestre.

Activitat de matí 27/11 i 11/12

Hem tornat a la rutina dels dissabtes al matí. El final d'aquest trimestre ha estat configurat de tal manera que R/G ens hem hagut de bolcar completament en acabar l'operació al no voler arribar a l'excursió de Nadal sense la feina feta. I així ho hem fet. Un esprint final ens ha permès dedicar-li tot el temps: ara pintures per aquí, ara

disfresses per allà, perruques, aquarel·les i els i les nostres artistes traçant els cartells i decorats. Les comissions semblen funcionar regularment, tot i que no és estrany veure que un grup de gent tira més que la resta. També això forma part de l'aprenentatge de R/G, el saber repartir la feina i ni carregar-se excessivament ni abandonar-se a que els altres facin la feina. A part, una amiga de l'Alejandro, a qui li estarem per sempre agraïdes, ha vingut per ajudar-nos a gravar i editar el vídeo que tenim pensat ficar com a introducció a l'activitat en sí. És la nostra pròpia versió de l'obertura dels Simpson. Ara, ja apunt de ser enllestida la feina, només ens queda esperar que l'activitat, arribada l'ocasió, surti bé i que els nervis no traeixin.

Pessebrada 18/12

El pas de R/G per la Pessebrada ha sigut, en quant a participants, quasi espectral. Això no ens ha impedit, però, gaudir del magnífic esmorzar preparat per Róvers* i de les

seves Motivacions, que adequades a cada edat, ja fos escolta, part del kraal o familiar, han promogut la reflexió activa.

**Aquesta gent tant maca d'aquí*

I com un bon esmorzar va seguit, al cap d'unes hores, d'un bon dinar, potser no massa pesat però si de qualitat, així el dia ha continuat amb un seguit d'activitats enfocades a guanyar punts per construir la nostra pròpia tiona o tió. Des de R/G volem felicitar a la tiona guanyadora i desitjar-li una pròspera i llarga existència dins d'algun armari del CAU. Només podem esperar que sigui trobada d'aquí unes generacions i, si el trobador en qüestió hi era present en el moment de la seva creació, que la recordi amb un

somriure i, si no hi era i ha passat més temps, que sigui redescoberta i reivindicada pels escoltes del futur.

Excursió de Nadal 27-30/12

I finalment ha arribat l'hora de la veritat. No només marxàvem d'excursió de 4 dies, també havíem de posar punt i final al que havia costat tot un trimestre, l'Operació. Tantes hores de treball es veurien recompensades o llençades per terra en només un dia. Per si fos poc, també depenia del seu èxit l'adquisició dels corresponents diplomes d'estel. Però situem-nos al inici del primer dia. Just vàrem arribar a la casa que un home, de nom Albert, crec recordar -i que la història el perdoni- ens va rebre tot explicant-nos els límits de la casa i certes normes bàsiques. Quan ens vàrem haver instal·lat, els uns vam explorar el terreny sobre el que ens mouríem durant quatre dies,

els altres ens vam seure a xerrar, indiferents a l'entusiasme d'aquells cridats per l'aventura i el misteri d'un nou lloc a descobrir. Després de dinar, la tarda es va dedicar completament a acabar els últims preparatius per l'Operació, que anava a ser aquella mateixa nit. Un cop més va passar el que ja havia passat al llarg del curs:

uns treballaven i els altres feien veure que la cosa no anava amb ells. Però aquest cop va ser diferent; van aprendre que som una tropa i que tots en formem part, i per tant que de res serveix que uns s'hi deixin la pell mentre els altres es fan els ignorants: l'èxit o ruïna

dependrà de la feina de tothom. És van fer conscients de la seva unitat com a grup, de la seva interdependència, “Si no treballa un, jo el puc avisar, com a company de branca i membre de la seva mateixa tropa”. En aquell moment, potser, no es va interioritzar del tot, com tampoc, segurament, al llarg de l’excursió, però va ser un primer pas cap a la millora. Per jutjar com va sortir l’Operació ens fiem del nostre testimoni, però també del

de les altres branques: els hi va encantar. La família Simpson formada pels R/G va saber-se guanyar al públic fent ús del seu carisma propi i, en definitiva, va ser un èxit. Al matí següent vam marxar d’excursió: Baltasar havia sigut enverinat i necessitava la nostra ajuda per trobar un antídoto, només

posseït pels tres fantasmes dels Nadals. Fent camí els nostres passos ens van portar fins a una Ermita amb unes vistes precioses, on vam dinar i vam conèixer al fantasma del futur (una entitat una mica estranya, la veritat). A Ribes de Freser ens detinguérem per fer els primers consells i descobrir, en conseqüència, que se’ns havia oblidat com parlar críticament de nosaltres mateixos i de la resta de la tropa. De nou a la casa vam tenir temps lliure fins a l’hora de sopar. Després ens esperava un joc de nit que, a causa de l’actitud de la tropa i del comportament que s’havia anat arrossegant al llarg del dia, es va haver de cancel·lar per disgust del kraal. Aquella mateixa nit les altres branques van ser víctimes d’una innocentada (doncs era el dia dels Sants Innocents). Mentrestant, R/G dormia. Al matí següent es va seguir amb els consells, aquest cop de molta major

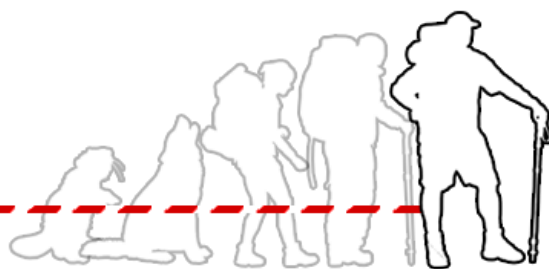
profunditat i sensibilitat reflexiva. Al cap de dues hores ja els havíem enllestit tots, i quedava la resta del dia per a donar i rebre els resultats. En això que van arribar els Róvers de la seva ruta i van ser rebuts pels somriures i empentes de tots i totes les escoltes que volien arribar a ser

els primers en veure'ls. Aprofitant la seva arribada es va fer la Celebració, en la que vam reflexionar sobre l'impacte de la pandèmia en diferents àmbits de les nostres vides. Per la nit era l'hora del Foc de Camp, activitat predilecta per alguns i odiada per altres (segons les últimes estadístiques completament desconfiables). Totes les activitats anaven al voltant de l'Estrella de Nadal, que havia aparegut per fi després d'haver sigut robada pel Grinch i el Mr. Scrooge. Però el CI no acabava aquí. Al dia següent es va desencadenar una guerra per arribar a Betlem els primers, en la que van intervenir els exèrcits d'elfs que anaven avançant a mesura que aconseguien les monedes suficients per anar comprant territori.

L'excursió de Nadal va ser el punt i final d'aquest trimestre; un trimestre ple d'emocions, de moments bons i dolents, però sobretot, esperem, d'aprenentatge per tothom. Desitgem que en aquesta situació actual, en la que ens tambalegem constantment entre el confinament i l'aixecament de les mesures, i en la que el lleure es troba a voltes tant desprotegit, puguem seguir gaudint d'aquest espai que ens omple i deslliura de les preocupacions diàries, que ens permet, tot i que només sigui per unes hores, desconnectar per reconnectar en un altre ambient en el que puguem aprendre coses que difícilment s'ensenyaran a les aules, tot passant-ho bé alhora, i que puguem seguir cridant per molt més temps

Sempre a punt!

RÓVERS

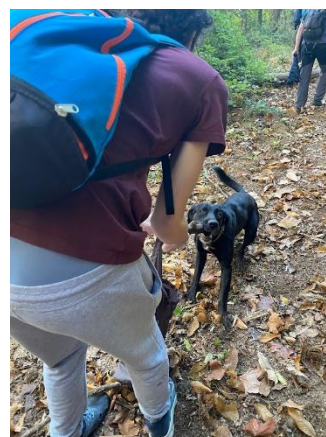

Clan Mezclan

Consellera: Maria Gómez

23 d'octubre 2021 – Una castanyada diferent!

Vam quedar a la porta de l'escola per dividir-nos en dos cotxes per anar fins a la ubicació secreta que coneixia la Maria per collir castanyes. Uns quants van pujar al cotxe del nostre soci Edu i uns altres van anar amb la Maria (la nostra consellera). Seguidament, ens vam posar en marxa cap a la ubicació secreta. Vam arribar i vam començar la caminada, a poc a poc anàvem trobant castanyes per terra i omplint les bosses que portàvem. A mitja caminada se'ns va afegir un gosset molt simpàtic que ens va acompanyar una bona estona, en el seu collar posava el nom de Brètol, el qual ens feia molta gràcia a tots.

L'Eric i en Brètol

MezClan després de collir castanyes

Ens estàvem a punt d'anar i l'Eric es va adonar que no tenia el mòbil i va haver de tornar cap enrere per finalment trobar-ho. Un cop el va trobar vam tornar als cotxes i ens vam dirigir cap a un pícnic a prop d'on vam collir castanyes. En aquest lloc vam dinar plegats i més tard, amb una mica de llenya, vam cuinar totes les castanyes i ens les vam cruspir de postres.

19 i 19 de desembre 2021 - Cap de setmana de serveis i Pessebrada!

Els Róvers vam quedar el dissabte a les vuit del matí a l'escola per acabar de carregar el cotxe amb tot el material necessari. De mica en mica el vam anar omplint fins que va quedar un cotxe “patera”, però no podíem deixar res fora. I mentre la Maria i el Pau es dirigien amb el cotxe cap al baixador de Vallvidrera, el clan va decidir partir-se en dos grups per fer una cursa entre nosaltres, ja que no ens decidíem quin camí era el més ràpid per arribar a l'estació de Provença i des d'allà arribar a un ferrocarril per retrobar-nos tots junts altra vegada.

Amb fred, però amb l'esmorzar a punt!

Un cop a Vallvidrera vam preparar la taula amb tots els nostres esmorzars, on hi havia des de les pastes més dolces fins a entrepans salats i acompanyant a tot aquest banquet hi havia sucs, cafès i xocolata desfeta ben calenta. Quan van arribar els escoltes i les seves famílies ho van arrasar tot, sobre tot el pastís de Lacasitos i Nutella...

Després d'omplir-nos tots la panxa vam fer una activitat de Nadal preparada pels monitors. Havíem d'ajudar a tres follets verds a trobar la cara del tió de Nadal, per poder fer-lo cagar. Així doncs, ens vam separar en diferents grups: 2 de pares i 3 d'escoltes amb les branques barrejades. Les activitats eren molt variades i divertides, des d'haver de trobar els ingredients per fer els canelons de Nadal, fins a encertar una garlanda a diferents llocs, per així guanyar punts i després poder tenir materials per pintar la cara al tió.

Per altra banda, un cop vam haver acabat l'activitat els ròvers vam passar a l'acció i vam fer les diferents motivacions que portàvem preparades. Aquestes reflexions estaven relacionades amb valors que transmet el Nadal i que s'havien de descobrir a través de petites dinàmiques. Finalment, un cop concloses les motivacions, es van posar en comú les reflexions que s'havien fet i vam dinar tots junts!

L'endemà, diumenge 19 de desembre vam realitzar el nostre primer servei amb el club excursionista de Sant Vicenç dels Horts per recaptar diners per la Marató de TV3. Gràcies al Pau vam poder ajudar al club excursionista a organitzar la cursa benèfica. Vam desplaçar-nos fins a Sant Vicenç dels Horts en tren, i en arribar-hi, els organitzadors ens van explicar com podíem ajudar.

Servint!

Alguns de nosaltres vam encarregar-nos de posar segells per cada volta que feien els corredors, altres vam estar parant la circulació dels cotxes i per últim la resta vam estar senyalitzant el recorregut de la cursa. Va ser un matí entretingut, amb grup de música inclòs, que animava l'ambient.

Quan per fi va sortir el sol!

Van participar residents de Sant Vicenç i voltants. Amb cada volta completada es recol·lectaven 2,50 € i en total es van recaptar 1342 €. Estem molt contents i satisfets amb el servei que vam oferir al club excursionista i agraïts per l'oportunitat de participar-hi. Servim!

27 al 30 de desembre – Rutita de Nadal!

Per començar, la Maria va donar positiu un dia abans i no va venir, amb això es va portar per davant a l'Emma i ja per rematar la Noa tenia diarrea i el primer dia no va vindre, és a dir, que vam fer el que més ens agrada a tots, repartir-nos el menjar d'elles tres, amb molta il·lusió.

Al passar això de la Còvid, va haver de venir el Pau a substituir la Maria i va haver d'anul·lar una excursió amb el club excursionista aquest per venir, en el fons li vam fer un favor. I com no dir, que també va venir el Jonathan amb nosaltres, que jo sé que en el fons li va agradar, encara que passessin alguns *problemitas*.

Bueno, per començar vam arribar tard al lloc on ens havia de deixar l'autocar perquè una ambulància ens va tenir parats en un carrer d'un cotxe d'aquest de poble uns 20 minuts, així que vam començar a caminar a les 12:30. Vam arribar a Vall de Núria a les 17:30 i vam dinar, sabent que després havíem de pujar fins al refugi caminant perquè no volien

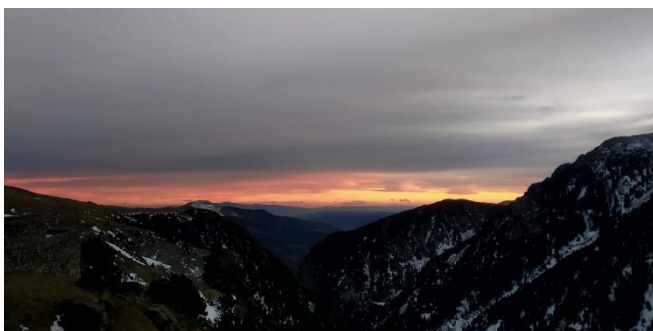
Quan vam trobar la neu!

agafar el *telehuevo* -que estava parladíssim que l'agafaríem- el club antimontañas va fer el que va poder, però contra el Pau i el Jonathan estava complicat, era batalla *perdida*. Així que vam pujar fins al refugi caminant una pujada una mica durita amb rampes incloses (*telehuevo* i love you) i mentre pujàvem veiem a la gent que pensa una mica pujant amb el *telehuevo*, com havia ser. A l'arribar ens van donar una habitació i pues

vam fer el vago una mica. Petit detall no hi havia les cookies per berenar, nos roban, queremos nuestro dinero.

A la nit quan havíem d'anar a sopar vam veure que unes hamburgueses havien petat i havien deixat tot el *liquidillo* suelto pel calaix on anteriorment vam posar tot el menjar. I bueno, el pa tenia algun forat a la bossa que va fer que el *liquidillo* entrés i tinguéssim pa amb sang, un gran àpat pels vegetarians. També ens vam adonar que faltaven els tomàquets entre altres. Per cert, la Judit estava *pachucha* (ja estava preparant el terreny pel següent dia dormir i no fer els pics com bona líder de club antimontañas). I vam fer la primera revisió de tot Ròvers, obligats una mica pel Jonathan.

Al segon dia doncs vam haver de canviar tot el *planning* perquè havíem de cuinar per menjar i, per tant, s'havia d'arribar al refugi per dinar, perquè ningú volia pa amb sang

Poc es parla de les postes de sol que vam veure
els pics vam baixar amb el piolet per la neu de cul i se'ns va mullar una mica tot. A l'arribar al refugi la Judit ens estava esperant en la porta i ens va dir que mentre dormia va venir la senyora de la neteja i va veure el pa amb sang que havíem deixat a la pica, i li va dir "aquí habéis matado a alguien" perquè estava tot ple de sang. Després vam menjar i va venir la Noa perquè ja es trobava millor, va pujar en cremallera i *telehuevo* todo el pack, i a sobre venia després d'haver fet els pics, ME ROBAN, LAS MANOS ARRIBA. A la tarda vam jugar al llop tots junts, i finalment a la nit mentre cuinaven pel sopar, l'Àngel va perdre l'encenedor i va passar-ho malament per una mini pillada que li va fer el Pau. Per cert en vindre la Noa no hi havia per ella més lloc a l'habitació i llavors el Jonathan es va sacrificar i va anar a una altra ell sol.

per menjar. Llavors mentre la Judit es va quedar perquè estava *pachucha*, vam fer 3 pics. La idea era fer un, però el Jonathan i el Pau ens la van liar, així no es pot, a més plovia, Maria on estaves, et necessitàvem. Després per baixar

Al tercer dia doncs, vam baixar amb els grampons durant una bona estona perquè hi havia neu i la Noa els va deixar a casa perquè es pensava que ja no els utilitzaríem. És a dir, va fer una ruta *pokemon* amb el Jonathan per no anar per la neu. A baix de Núria en Jonathan li va donar els seus grampons i el Pau va compartir els seus amb el Jonathan, cadascun portava un. Vam anar baixant i al Jonathan no paraven de parar-lo gent preguntant-li si podrien pujar que si hi ha molta neu, es pensaven que era un guia o alguna cosa per l'estil. Vam arribar a Queralbs, amb una mini confiança d'agafar cremallera fins al següent poble perquè ja eren unes horetes que estaria bé haver anat amb cremallera. Vam fer *pausita* per menjar *chuches* i tal i va venir la Montse, que hi vam comprar una barra de pa per després menjar. La Montse ens va acompanyar una mica fins a sortir de Queralbs i ens anava parant dient va us faig foto aquí. També ens va dir que estàvem a res d'arribar que tot era planet i que seria ràpid, *bueno, me río, toma subiditas*. Vam trigar molt fins a la casa, vam arribar a l'hora perquè déu va voler, però no per res més. A l'arribar ens van dir que l'aigua no era potable, que el menjar era una merda en racions, i que no es podia repetir, un gran *recibimiento*. Ens van dir que per berenar el dia anterior els hi havien donat una mandarina. Bueno, vam anar a l'habitació i ens vam dutxar, l'aigua estava calenta i va fer que ens quedéssim una estona extra. Després de la dutxa vam berenar, no estava tan malament com esperàvem, a més a més ens van deixar repetir galetes, xocolata i suc, però ningú volia més suc perquè ens havien omplert el got fins a dalt. A

Posando para la foto

continuació vam fer la celebració que era sobre la Còvid, va ser rapideta. Havíem de dibuixar cadascun el passat, present, futur de la Còvid i com ho veiem en el temps d'oci. Després vam fer l'amic invisible i la Noa havia portat un regal per qui no en tingués, ja que, la Maria i l'Emma estaven a casa i no havien portat l'amic invisible, i va i se'l va quedar ella, o sigui que es va fer un auto regal, que va compartir amb l'Eric. Per cert l'Eric no es va recordar de l'amic invisible fins un dia abans i va agafar un clauer que tenia per casa i se'l va donar al seu amic invisible el Jonathan. Després vam fer el foc de camp i ens ho vam passar bé.

L'últim dia vam fer el gran joc i bueno, res especial que explicar. Eren jocs per aconseguir arribar a Betlem. Quan vam acabar vam fer l'entrega d'insígnies vam dinar i ens vam fer *fotitos* per branques i tot, incloent-hi a l'Emma i a la Maria. Per últim vam anar a l'autocar i ens van posar una pel·lícula, que òbviament vam veure tots en comptes de dormir.

Servim!

MezClan